

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2013/2. szám

A SZENTHÁROMSÁG TITKA

„Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától,
az igazság Lelke, aki az Atyától származik,
az tesz majd bizonyosságot én rólam.” (Jn 15,26)

Az anyaszentegyház születésnapján, pünkösdkor az egyházat teremtő, fenntartó és megújító Szentlélek Istent hívtuk, vártuk és érezhettük.

Szentháromság ünnepén egy nagy lehetőséget kínál fel az egy örök igaz Isten, aki Atya, Fiú és Szentlélek. Önmagát, az örök életet, az üdvösséget. Teszi ezt attól a szeretettől indítva, ami a lényege, amit nekünk, embereknek akar ajándékozni.

A „nagy” pünkösd után apró kis pünkösdökben, azokban a pillanatokban, amikor átéljük a felfoghatatlan, érthetetlen és kimondhatatlan csodát, Isten jelenlétét a harmadik személyben, a Szentlélekben.

Megmagyarázni nem tudjuk, megérteni a magunk erejéből soha nem fogjuk, a mi tér- és idősíkkunkban nem értelmezhető. Isten matematikáját véges értelmünk nem fogadja be: egy lehet háromból egy és az egyből három?

Induljunk ki abból, hogy Isten a saját képére és hasonlatosságára formált minket. Az emberi lény test, lélek és szellem (isteni lélek) együttese. Három, s mégis egy. Mi mindent tudni, látni és elnevezni akarunk, pedig sok dolog van, amit egyszerűen csak el kellene fogadni. Isten

adni akar.

A Háromság egységében, a m e n t ő s z e r e t e t

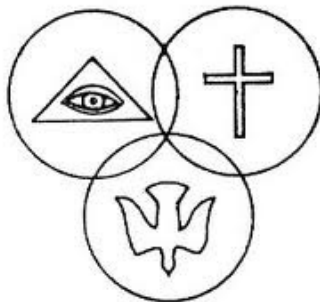
teljességében. Azért, hogy min-

ket is egygé tegyen, ahogyan Ő is egy: emberre, Isten gyermekévé, egymás testvérévé.

A Szentháromság felettébb nagy titok. *Augustinusnak*, az egyház nagy tanítójának álmában válaszolt az Isten: ahogy a tengert egy kagylóval nem lehet kimerni, úgy az ember sem tudja gyarló értelmével felfogni az Isten titkát.

A Szentháromság is azok közé a valóságok közé tartozik, amelyeket megmagyarázni nem tudunk, de mégis nagy hatással vannak az életünkre, s amelyeket térdén állva tudunk csak megköszönni. Ezért fogadjuk el mindazt a jót, amit az Atya, Fiú, Szentlélek Isten cselekedett értünk és az egész világot.

Kis János

TANÉVZÁRÓ

ISTENTISZTELET

A június 9-én 10 órakor kezdődő istentiszteleten hálat adunk az elmúlt tanévért. Az alkalmon énekkel, felolvasással, kis jelenettel szolgálnak gyermekeink és fiataljaink. Szeretettel várunk mindenkit!

IFJÚSÁGI

TÁBOR

Az ifi tábor június 17-21. között lesz Töserdőn. A program: lelki tartalom, strand, játék, beszélgetés – egy vidám közösségben.

Jelentkezni a lelkészeknél lehet.

KONFIRMÁCIÓI

ELŐKÉSZÍTŐ

A 2013/2014. tanévben ismét lesz konfirmáció. Szeretettel hívjuk a leendő konfirmandusokat az első találkozóra, melyet augusztus 30-án, pénteken tartunk Töserdőn. A program: ismerkedés, strand, ráhangoló-dás a konfirmációs órákra. Jelentkezni a lelkészeknél lehet.

TEOLÓGUSAINK BEMUTATKOZÁSA

Gyülekezetünk két ifjú tagja az Evangélikus Hittudományi Egyetem teológus-lelkész szakos hallgatója. 2013 tavaszán arra kértük őket, hogy egy-egy vasárnapi istentiszteleten mutatkozzanak be. *Zahorecz Pál* április 14-én, *Barcsik Zoltán* pedig május 5-én szolgált igehirdetéssel.

Először hirdettél igét a kecskeméti evangélikus gyülekezetben. Hogyan élted meg ezt a szolgálatot?

Pál: Életem egyik legizgalmasabb élménye volt, mert ekkor hallhatta végre az anyagülekezetem, hogy mégis hogyan prédikálok. Fontos volt az is, hogy az egész család eljött megnézni és igenis ilyenkor jobban izgul az ember, mint amikor kétszáz ismeretlen ember előtt áll fent a szószéken.

Zoltán: A szupplikációk során megtapasztaltam, hogy a textussal mennyire meg kell küzdeni, s ez a küzdelem érik gyümölcse Isten kegyelméből a szószéken. Rogate vasárnapján ez a „belső harc” tovább fokozódott, s egyszerre okozott kihívást és örömet: az anyagülekezetben prédikálhatok, többnyire ismert gyülekezeti tagok, s nem utolsósorban a családom előtt. A lelkészeket sem kellett körbetelefonálnom, hogy mit kell tudnom a gyülekezetről, hiszen megkeresztelkedésem óta ide járunk. Mégis a pár perces autótűt a kertvárostól a központig, illetve a szószékre lépés most tűnt a leghosszabbnak... Nagyon örültem az ismerős arcoknak, s a gyülekezet és lelkészeink kedves szavainak, amelyek megerősítettek szolgálatom során.

Foglald össze két-három mondatban igehirdetésed üzenetét!

Pál: A Jó Pásztor Jézus és mi mindannyian neki vagyunk segítői. Egymásért vagyunk felelősek, és ebben a kapcsolatban mindenki pásztorolja a másikat. Isten a mi igazi vezetőnk, és az Ő hangjára megyünk a helyes irányba. A jó pásztor nem subát visel és nemcsak Lutherkabátot hord, hanem van neki egy igen fontos ismertetőjegye: a fent felsoroltakban való hite.

Zoltán: Isten egyre közelebb hajol hozzánk, s Rogate vasárnapján a templomról olvashattunk, mint a közeledés „közházáról”, ahol a térhez és időhöz kötött ember a valóságos Istent tapasztalhatja meg, és imádkozhat hozzá a szentek

közösségében, így például a kecskeméti gyülekezetben.

Teológiai tanulmányaid felénél jársz. Hogyan tekintesz a mögötted és előtted lévő útra?

Pál: Több, mint a felénél. Nagyon nehéz út van mögöttem és jövőre diplomamunkába kezdek bele. Ez – úgy gondolom – nehezebb lesz az eddigieknél.

Zoltán: Egyik tanárnóm szerint többen – köztük én is – a harmadik évre értek igazán teológussá. Visszaemlékezve mindig talál olyat, amit szégyell, illetve amire büszke az ember, s ez velem is így van. Korábban nem gondoltam, milyen fontos szerepe lesz életemben egyes tantárgyaknak és gyakorlati dolgoknak. A megújulás és hitelesség az, ami ebben a bennem érelődő folyamatban most leginkább aktuális. Hiszen folyamatosan meg kell újulnunk, s ahogyan Luther Márton is mondja, naponként meg kell halnunk és fel kell támadnunk a hitben. Azonban ez a megújulás csak őszinte természetességből, hitből és hitelesen működik.

Úgy tűnik, jövőre Németországban tanulhatok, Neuendettelsauban. Izgatott vagyok, s kíváncsi. Nehéz úgy gondolni a gyülekezetre, hogy tudom, ritkán leszek itthon. A teológián az évfolyamtársak, barátok, az Agapé zenekar hiányozni fog, bár az Augustana Hochschule biztos kellemes programokat, órákat tartogat számomra.

Bízom Isten kegyelmében, hogy az elkezdett úton úgy vezet tovább, hogy közben tekintetét nem veszi le rólam, s én sem feledkezem meg róla.

Végül ossz meg velünk egy fontos, Istennel kapcsolatos, személyes élményedet!

Pál: Itt nem csak róla, hanem Jézussal kapcsolatban is szót kell említeni. A vizsgán, a családi támogatásban, az egyre sűrűbb prédikációs meghívásokban és természetesen az Igében is jelen van. Úgy gondolom, akkor jó a teológus

pálya, ha mindenben meglátom őt, és mindig tudok hozzá fordulni és vele érintkezni. Külön történetem azért nincs, mert az egész életem egy személyes élmény vele/velük. :-)

Zoltán: Az egyik szigorlatom után bizonytalanul álltam a terem előtt. Elfogadják-e a feleletet, s ha elégségesnek tartják, milyenek értékelik? Még nem volt meg az eredmény, s kimentem sétálni. Imádkoztam, fogadkoztam, telefonáltam, összezavarodtam, gondolkodtam... Majd hirtelen hálát adtam. Hálát adtam azért,

hogy sikerült leülnöm tanulni, időt és energiát befektetni, s végül bemenni, tételt húzni, s amit tudtam, azt elmondani. Készülhettem volna többet a vizsgára, beoszthattam volna jobban az időmet, de abban a pillanatban nem ez volt a lényeg. Összetörtem, s megláttam az egész folyamat jó oldalát. Önismereti szempontból is fontos, őszinte szavak és gondolatok záporoztak Isten felé, s ezek megnyitották szívemet az Úr irányába...

H. E.

HITTANVERSENY

„Minden lélek dicsérje az Urat!” mottóval hirdette meg idén a Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek- és Ifjúsági Osztálya az országos hittanversenyt. A kecskeméti evangélikus fiatalok – **Bogdándi Lilla, Dobrai Lotti, Molnár András és Oláh Nikolett** – a 7–8. osztályos korosztályban indultak, és végül országos 2. helyezéssel tértek haza.

A felkészülés kicsit dőcögősen indult, mert teljesen ismeretlen emberek kerültek össze. Miután jobban megismertük egymást, már könnyebb volt a versenyre koncentrálni. A felkészülés teljesen összehozta a csapatot. Megismertük és megértettük egymást. Az órák vidáman teltek, és a felkészülés is jól ment.

Eredetileg öten készültünk, de tudtuk, hogy egyikünk tartalék. Tavaly egyikünk nem tudott elmenni, ezért utolsó pillanatban ugrott be valaki helyette, és ezt most el akartuk kerülni.

A kerületi fordulót Pakson rendezték meg. A hangulatunk az első pillanattól kezdve nagyon jó és felszabadult volt. A feladatok kicsit megizzasztottak minket, de minden tőlünk telhetőt megtettünk, és tudtuk, hogy becsületesen felkészültünk. Az eredményhirdetésen azonban ledöbbsentünk a helyezés hallatán, ugyanis

másodikak lettünk, és ezzel még továbbjutottunk a döntőbe.

A következő hetekben folytattuk a felkészülést, lelkesedésünk nem csökkent. Az országos fordulót Budapesten rendezték. A feladatok itt már ravaszabbak voltak, több idő kellett a megfejtésükhöz, de csapatunk ezt is jól bírta. Itt is felállhattunk a képzeletbeli dobogó 2. fokára. És a verseny után az evangélikus gyereknapi programjain is részt vehettünk.

A verseny után is megmaradt közöttünk a jó viszony. Ez jó, hiszen egy gyülekezetbe járunk. Ezt már nem veheti el tőlünk senki.

Az volt a legjobb élmény, hogy nemcsak csapat voltunk, hanem szinte egy családdá váltunk. Idegenekből testvérekké lettünk.

Dobrai Lotti és Oláh Niki

RAJZPÁLYÁZAT

A Gyermek- és Ifjúsági Osztály 2010 és 2012 között az ünnepek témájára több rajz- és imádságpályázatot hirdetett meg. A nyertes alkotásokból 2013 tavaszán megjelent az *Ünnepnapló* című kötet. A hátsó borítón a kecskeméti *Madár Áron* 3–4. osztályos kategóriában különdíjat nyert rajza látható.

**Keresse a facebookon is
gyülekezetünket!**

Kecskeméti Evangélikus Egyház

**Testi-lelki felüdülés Piliscsabán
2013. június 25. és 30. között**

Részletek: <http://kecskemet.lutheran.hu/esemenyek/2013/tolerancia-vagy-megalkuvvas>

ELENGEDETT ADÓSSÁG

Egyházkerületi misszió nap, Kiskőrös, 2013. május 11.

Gondolatok a résztvevők egy csoportjának tagjaitól

Indulás

Lelkészeink beosztották az utazó közösségeket, autónként. Jó volt, hogy „keveredtünk” és elszakadtunk a megszokott kisebb közösségünk-től. Az utazás rövid volt.

Érkezés

Térzene fogadott és a szépen felújított templom, amely a közös éneklés ideje alatt lassacskán telis-tele lett evangélikusokkal. Őseink ezért építették ilyen tágasra! Bizonyára úgy gondolták, mindig sok hely kell majd.

Nem kell nekünk (Milka)csokit enni ahhoz, hogy édes legyen az életünk!

Deák László kerületi missziói lelkész „Légy türelemmel hozzám!” (Mt 18,26–30) alapján hirdetett ígét a kicsoportos beszélgetések előkészítéseként.

Isten végtelenül türelmes hozzánk. Újra és újra hív. Jézus a megbocsátásról azt mondja Péter kérdésére, hogy nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer kell megbocsátani. Azaz mindig, minden esetben.

Napjainkban az emberek között nincs szokásban ellenszolgáltatás nélkül adni. Sem javakat, sem segítséget, sem szeretetet. Az pedig, hogy egy jogosnak vélt követelést, adósságot elengdjünk, szóba sem jöhet.

Pedig tartozást elengedni, megbocsátani, bocsánatot kérni kirobbanó örömet, végtelen szabadságot jelent. Ha megtesszük, átélethetjük, hogy csak *voltunk* szolgái a bűnnek.

Istenhez menjünk, hogy az életünk megédesedjen, ne a csábító reklámok kínálta csokoládétól reméljünk boldogságot.

Balek-e az a keresztény, aki mindig megbocsát?

Az alkalom résztvevői harminc iskolai osztálynyi létszámú csoportban beszélgetésen vehettek részt a nap témájáról, egy-egy lelkész vezetésével.

Bénító érzés a haragtartás – megbocsátani kép-

telen élet, mások adósságának rendszeres fel-emlegetése.

Van-e ilyen indulat a szívünkben mások felé? Akarunk-e ebből ma megszabadulni? Mi erősíti bennünk a haragot? Mi segít letenni a haragot? Érezzük-e, hogy bocsánatra van szükségünk? El tudjuk-e fogadni, hogy nekünk is megbocsátott az Isten?

Kedves Olvasó! Gondold te is ezeket végig, és fogalmazd meg a válaszaidat!

Engedj meg egy személyes közlést is. Az alkalom hatására elhatároztam, hogy amint érzem önmagamban feltámadni a haragot és az indulatot, azonnal a Jézustól tanult imádságot, a gyónási kérdéseket és imádságot fogom felidézni. Azt, hogy milyen jó lesz válaszolni: megbocsátottam.

Séta a lélekösvényen orgonazenével

Varga Gyöngyi, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Ószövetségi Tanszékének tanára a meditáció segítségével vezetett el az ösvényre, ahol az Istenhez vezető csendes elmélyülés imádságformáit hallhattuk Gálos Miklós orgonajátékával kísérvé.

A súlyos gondokkal terhelt embernek azt kell tenni, mint a léghajó utasainak. Ki kell dobni minden felesleges terhet, hogy a léghajó felemelkedjen. Egyre feljebb és közelebb ahhoz az Istenhez, akivel a meditációban idézett mese szerint mindannyian egy-egy kötéllel vagyunk összekötve. Mi balga emberek minduntalan elvágjuk a számunkra felfoghatatlan biztonságot jelentő köteléket, de Isten türelme, megbocsátása és szeretete végtelen. Újra és újra öszszecsomózza azt, mi pedig a sok-sok csomóval egyre közelebb kerülünk hozzá, aki megbocsát és elengedi minden adósságunkat.

(A nap délutánja még számtalan érdekes program lehetőségét kínálta több helyszínen egy időben. Úgy gondolom, egyikünknek sem volt könnyű a választás.)

Lutheránus kéztartás

A napot lezáró istentiszteleten *Szabóné Mátrai Marianna* püspökhelyettes hirdetett igét. Ez a nap értünk volt és az otthon maradt gyülekezetért. Kitért kezünkbe ajándékot kapunk. Balkezünkbe a tudást arról, hogy van megoldás, lehet tovább élni. Jobb kezünkbe a türelem ajándékát ahhoz, hogy meg tudjuk várni és érteni, fel

tudjuk fogni: a megbocsátás, a bocsánatkérés, az adósságok elengedése az egyedüli, legnagyobb, végtelen szabadság. Az ajándékokhoz úgy juthatunk, ha elővesszük a Bibliánkat és olvassgatjuk kifogyhatatlan kincsesládát.

Krisztus testének és vérének vétele után, lélekben feltöltődve indultunk haza.

Lejegyezte: Komlódiné Alföldi Erzsébet

Különleges – német nyelvű – konfirmációi istentisztelet volt templomunkban 2013 pünkösdjének délutánján, amikor tizenegy fiatal először vehetett úrvacsorát. A csoport a Budapesti Német Ajkú Gyülekezetben részesült oktatásban a fővárosban élő fiatalokkal együtt, de jelenlegi otthonukban, Kecskeméten konfirmáltak. Az alkalmon *Johannes Erlbruch* lelkész szolgált. Néhány nappal az ünnep előtt *Gesa Knop*, akinek két lánya konfirmált most, levelet írt a magyar gyülekezetnek.

Kedves Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet!

Gyermekeink a ti templomotokban konfirmálhatnak, és mi nagyon hálásak vagyunk ezért. Örülünk, hogy ezt a gyönyörű, fehér templomot megkapjuk erre a különleges alkalomra. Havonta egyszer részt vehetünk itt német istentiszteleten, ahol anyanyelvünkön hallgathatjuk Isten igéjét, és egy kicsit otthon érezhetjük magunkat az idegenben.

Vasárnap gyermekeink konfirmációján vehetünk részt ugyanitt. Mi, szülők díszíthetjük a templomot, már reggel nyitott ajtók várnak, hogy próbálhassunk, s Lilla orgonakísérettel teszi még ünnepélyesebbé az alkalmat. Enikő és János most is segítenek nekünk, és a budapesti német gyülekezet lelkésze vezeti az alkalmat.

Az, hogy ezek a dolgok megtörténhetnek velünk itt a kecskeméti gyülekezetben, nagyban köszönhető a magyar testvérek vendégszerető és barátságos hozzáállásának. Köszönjük ezt!

A konfirmáció alkalmá a gyermekek és a szülők számára egyaránt különleges. A gyermekek bekerülnek a gyülekezet teljes jogú, felnőtt tagjai közé, s ezzel megteszik az első lépést a felnőtté válás útján. Eddig mi, szülők vezetgetjük, hoztuk a gyülekezetbe, próbáltuk a hitre nevelni őket, most kinyilváníthatják, hogy a gyülekezet tagjai kívánnak lenni, és ünnepélyes keretek között bizonyosságot tehetnek hitükről.

Továbbra is meg kell hallgatnunk véleményüket, de el is kell engednünk kezüket, ami ösztönként szólva nem mindig egyszerű. Hiszen számunkra mindig azok a kis kedves gyerekek maradnak, akiket mindig a helyes útra akartunk terelni. El kell engedni őket és bízni bennük, hogy jó földbe hullott a mag, Isten beszédét meghallgatják, és igaz keresztényként próbálnak majd élni.

A gyerekek háromnegyed éve járnak konfirmációs oktatásra Budapestre, a német gyülekezetbe. Elmélyedtek a Szentírásban, tanultak az egyházzól, sokat beszélgettek a hitről. Megvizsgálhatták saját hitüket, megerősödtek, és reméljük, hogy a beszélgetések és a megszerzett tudás segít nekik, amikor felnőttként az élet nagy kérdéseivel szembesülnek.

Erre az eseményre elkísérjük mi, szülők is a gyermekeinket. Már előre izgulunk, hiszen ott lesz az egész család, a rokonok és barátok. A gyermekek számot adnak tudásukról a gyülekezet előtt, és először részesülnek az úrvacsora szentségében. Ez a nap gyermekeink számára is olyan élmény lesz, ami elkíséri őket egész életükben. Örülünk, hogy a kecskeméti templomban ünnepelhetünk.

Szeretettel: Gesa Knop

Fordította: Tihanyiné Szeverényi Zsuzsanna

NE AGGODALMASKODJÁL...

Szép hagyománya van gyülekezetünkben a Tös-pünkösd alkalmának. A Glória-ház udvarát május 18-án hatvanhárom testvér vidámsága töltötte be. A programnak része volt a lelki tartalom (felnőtteknek és gyermekeknek címezve), valamint a kötetlen beszélgetés, a közös ebéd, a játékos vetélkedő – és még a Holt-Tiszához is lesétáltunk.

Én kaptam azt a megtisztelő feladatot, hogy írjak pár sort a töserdei gyülekezeti napról, a Tös-pünkösdről.

Mint mindig, most is úgy indultam el, vajon meghallom-e az Úr hangját, megtalálom-e benne azt a gondolatot, amire most szükségem van. Azért is mentünk el, mert a hétköznapi sodrásában néha-néha meg kell állnunk, ki kell nyitni szemünk, hogy egy kicsit feltekintsünk. Ki kell nyitni fülünk, hogy meghalljuk a nekünk szánt gondolatokat. És ki kell nyitni a lelkünk, hogy beengedjük a gondviselést.

Három gyermekes édesanyaként bizony-

bizony előfordul, hogy elfelejtek megállni, és otthont adok az aggodalomnak. Most épp egy ilyen hét állt mögöttünk, amikor az aggodalom befészkelte magát egy kicsit a lelkembe. Végül elérkezett a nap, amit a gyerekek már nagyon vártak. Megsütöttük velük a pogácsát, és elindultunk Töserdőre. Amikor odaértünk és mindenki megtalálta a helyét – a gyerekek Enikővel, a felnőttek lelkész úrral – rövid útbaigazítás után ez az ének csendült fel: „Ne aggodalmaskodjál, nézz Istenedre fel. Ő felruház és táplál, rád gondot ő visel.” Tudtam, hogy jó helyen vagyunk.

Dani-Ördög Dalma

FEJTÖRŐ – SZÁMOK A BIBLIÁBAN

Az alábbi feladat a Tös-pünkösdkor tartott vetélkedő része volt. Állapítsuk meg a, b és c értékét, majd végezzük el a megadott műveletet.

1. $a =$ a tanítványok száma; $b =$ az evangélisták száma. $(a + b) * 2 = ?$
2. $a =$ a pusztai vándorlás évei; $b =$ pünkösd jelentése. $a * 3 - b * 2 = ?$
3. $a =$ Izrael törzseinek a száma; $b =$ a Teremtő alkotó napjainak a száma; $c =$ a zsolttárok száma. $a^2 + b = c$
4. $a =$ Gedeon seregének létszáma; $b =$ Péter tagadásának a száma. $(a : 3) * b = ?$
5. $a =$ a Jézussal megfeszített gonosztevők száma; $b =$ a reformációt október hányadikán ünnepeljük? $40 - (a + b) = ?$
6. $a =$ Jézust ennyiszor kísérti meg az ördög; $b =$ a kispróféták száma. $b : 2 + a = ?$
7. $a =$ a Timóteushoz írt levelek száma; $b =$ az 5000 ember megvendégeléskor felhasznált kenyerek száma. $a^3 * b = ?$
8. $a =$ a bethesdai béna beteg éveinek a száma; $b =$ Mózes könyveinek a száma. $a : 2 + b = ?$

Megfejtés: 32, 20, 150, 300, 7, 9, 40, 24. Részletes megfejtés a gyűltekezeti honlapon.

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2013/2. szám - Szentháromság ünnepe
 Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vítális Judit.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
 e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035